

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de douăzeci și trei de ani a punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Mă vestesc din nou cu cerul și cu împărăția lui pe pământ, cu Mine pe pământ cuvântând dintre sfinți, ca și acum două mii de ani când Mi-am ales ucenici dintre oameni și i-am trimis apoi să vestească peste tot că s-a apropiat împărăția cerurilor, că a venit Domnul pe pământ ca să pună în oameni și între oameni împărăția Sa.

Sunt Domnul Iisus Hristos în cuvânt peste pământ pe vatra neamului român. Am pus credință în oameni și Mi-am pregătit loc și am coborât pe pământ acum șaiszeci de ani și am scris între oameni cuvântul gurii Mele și s-a strâns pe lângă Mine un popor care M-a crezut că vin și cuvintez oamenilor, și am mers prin vreme grea cu cuvântul din loc în loc și cu locuința în care am stat și care M-a purtat prin dureri fel de fel ca să ajung până acum douăzeci și trei de ani, când Mi-am anunțat întocmirea unei grădinițe în care să-Mi găsesc popas pentru cuvântul gurii Mele și să trimit de aici peste pământ cartea cuvântului Meu și să vestesc iarăși, ca și acum două mii de ani, să vestesc împărăția cerurilor coborâtă între oameni, căci scris este în Scripturi proorocie care zice: *«Am auzit din tron glas puternic care zicea: iată, cortul lui Dumnezeu cu oamenii și va sălășlui cu ei și vor fi poporul Lui și Însuși Dumnezeu va fi cu ei! Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, și celui ce însetează îi voi da în dar din izvorul apei vieții»*. Amin.

O, când vremea lui satana este mai aprigă decât oricând, nu se putea să nu vin, să nu fiu Eu, Domnul, pe pământ ca să-Mi lucrez lucrarea Mea cea împotriva lui! Și iată, stau pe tron de heruvimi și cuvintez peste pământ cuvântul venirii Mele și am grădiniță pentru tronul cuvântului Meu, am loc pregătit pentru Mine, pentru ca să se așeze în cartea sa cuvântul gurii Mele, venirea Mea de la Tatăl cuvânt peste pământ, strigarea Mea după om, lucrarea Mea cea de la sfârșit de timp pentru ca să-l biruiesc cu ea pe satana și să-Mi cânte apoi cerul și pământul cântarea cea de biruință, cântarea celor răscumpărați prin sângele Meu, precum este scris.

Acum douăzeci și trei de ani am așezat în chip tainic cu martori piatra de temelie a bisericii Mele de la sfârșit de timp, simbolul chipului cel ceresc al cetății sfinte a Noului Ierusalim, pe care Eu, Domnul, o așez pic cu pic pe pământ, căci este scris cuvântul Meu: *«Noi le facem pe toate»*. Loc de pază, cetate de veghe, în care stau cei din cer și veghează peste țara alegerii Mele cea de acum, așa lucrare Îmi am Eu, Domnul, pe vatra neamului român și așa veghez peste țara românilor și grăiesc peste ei cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp.

O, răsare soarele peste voi, fii români! Vine Mirele! De șapte ori mai mult vin și lucrez Eu acum peste pământ. Toate cele șapte trâmbițe sună venirea Mea, iar Eu vin, că se sună pentru Mine ca să vin, iar tu să te bucuri crezând, o, neam român, căci vai celor necredincioși, că plata celor necredincioși este plânsul și scrâșnirea dinților, precum este scris, iar celor credincioși Eu le șterg toată lacrima, căci așa este scris. Amin.

Acum, cu voi, fii ai poporului cuvântului Meu, Mă întorc cu voi pentru amintirea zilei celei de acum douăzeci și trei de ani, când cu cuvântul Meu și cu martori credincioși din cer și de pe pământ am așezat la locul ei piatra de temelie a Sfintei Sfintelor Mele în grădinița în care Eu, Domnul, cobor glasul cuvântului Meu ca pe munte când i-am grăit lui Moise poruncile vieții veșnice ca să le dea el poporului Israel și să facă Israel voia lui Dumnezeu pe pământ, cuvântul Meu cel împlinit. O, așa stau Eu și cuvintez pe acest munte tainic, și de unde Mă împart apoi peste pământ cu cuvântul vieții, cu povață de viață din cer, ca să ia oamenii și să iubească povața Mea, spre viața lor.

Mângâi ziua aceea de taină, mângâi duhul ei și o am mărturie între toate mărturiile care grăiesc lucrarea lor. Mângâi și Duhul Meu îndurerat, Îl mângâi cu cei pe care-i am alături de

Mine de atunci și până azi, căci pun acum ziua aceasta față în față cu ea însăși. O, ce vreme de strâmtorare a fost atunci! Numai de cât s-au sculat mai-marii de pe pământ să ceară răspuns martorilor Mei și să-i supună lor, dar ei erau sub taina Mea și i-am ocrotit Eu și Mi-am ocrotit lucrarea și grădinița cuvântului Meu, în care Mi-am așezat tronul din care izvorăște cuvântul gurii Mele, care trece prin grădiniță și se revarsă peste pământ, peste neamurile de pe pământ ca să ia ele din slava Mea, din legea sfințeniei să ia dacă voiește cineva să ia, căci scris este: *«Celui ce însetează îi voi da în dar din izvorul apei vieții»*. În ziua aceea Eu, Domnul, Mi-am pus sub oblăduire cerească, sub adăpost ceresc această grădiniță ca s-o feresc pe ea de umbletul lumii păcătoase, căci Eu sunt Cel ce stau în ea și cuvintez în ea peste pământ și Mi-o ocrotesc prin cuvântul Meu cel așezat peste ea pentru ocrotirea ei.

Eu, Domnul, ca în fiecare an în ziua aceasta de pomenire a mărturiei ei, rostesc binecuvântare peste creștetul arhiereului Meu Irineu, pe care l-am avut în ziua aceea la pieptul Meu cel duios după fii și l-am uns să-Mi împuternicească cu putere de cuvânt hotarele grădiniței cea aleasă de Mine pentru sfârșit de timp și toată taina Mea din ea și să-Mi sfințească începutul zidirii chivotului, al pietricelei albe și a toată taina ei cea scrisă în Scripturi pentru sfârșit de timp, lucrare plină de umilință și de taină, căci așa este Dumnezeu întru lucrările Sale în toate vremile de sub cer. Binecuvintez, așadar, duhul și sufletul și trupul arhiereului Meu martor al zidirii bisericii Mele de la sfârșit de timp, a Noului Ierusalim, simbolul cel tainic al celor nevăzute ale cetății sfinte, cetatea Noului Ierusalim, care va rămâne apoi cu toată slava ei între cer și pământ și cu toți moștenii ei, cu cei ce au iubit pe Domnul cu iubirea lor. Binecuvintez cuvântul și puterea cuvântului arhiereului Meu martor, iar pașii lui să meargă, să urce, să poată, să biruiască pentru Mine și pentru mântuirea multora, căci împărăția Mea nu este din lumea aceasta și nu are nimic în ea, ci numai întru cele cerești, și întru cei cerești pe pământ își are ea sălaș.

Grăiesc cuvântul Meu peste arhiereul Meu și-i spun lui: O, să nu plângi de lanțurile puse peste tine! N-au voit să te lase lângă Mine cu credință, n-au voit cei necredincioși, cei ce s-au dorit cei mai mari și au ținut la mărirea lor mai mult decât la Dumnezeu și la cuvântul Lui, care vine pe pământ ca să nască din nou lumea, precum este scris. O, roagă-te cu foc, și cu lacrimi și cere lui Dumnezeu să ia necredința de pe pământ, că e mare și e multă lepădarea de credință, păcat care se face prin amestecare, și mai ales prin despărțire de Dumnezeu atât cât oamenii nu înțeleg mulțimea acestui păcat. O, în fel și chip se săvârșește pe pământ păcatul lepădării de credință, dar cel mai greu apasă pe Mine când îl săvârșesc cei ce s-au băgat sub haină și sub nume de slujitori ai dreptății și ai credinței curate, și doare mult la Dumnezeu această durere. Îi strig la masa Mea de cuvânt, le trimit grăierea Mea la toți, dar n-au putere pentru umilință, n-au, iar Eu stau umilit de ei pe pământ, căci pentru statul lor mare peste lume Mă umilesc ei pe Mine, Mă țin pe Mine departe de ei și de cei stăpâniți de ei. O, roagă-te fierbinte pentru împăcarea dintre ei și Mine, că nu vreau să rămână ei despărțiți de mila Mea, care se coboară din cer acum, și cu care Eu, Domnul, voiesc să curăț prin cuvânt păcatele lor și să-i ajut apoi să iubească, să iubească sfințenia, fără de care nimeni nu poate cu Domnul, nimeni nu are pe Domnul. O, nu uita de lacrimi. Adu-Mi lacrimi, adu-Mi mereu. Adu-Mi inimă zdrobită pentru binele lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, ca să lucrez Eu la rugăciunea ta cea plină de răbdare și de iubire, o, fiule, ca să vină apoi bucuria pentru cei din cer, care așteaptă. Amin.

Iar tu, poporul Meu de azi, agonisit de Mine prin lucrarea Mea de peste tine, stai sub puterea Mea, stai sub puterea cuvântului Meu de peste tine, că dacă ieși de sub el, pieri, fiule. În ziua aceasta de sărbătoare a Mea cu voi pentru Sfânta Sfintelor Mele de la voi, Eu, Domnul, vă învăț pe voi, ca să aibă mulți de unde să ia știință și învățătură de viață plăcută Mie, și vă spun vouă așa: O, să nu fie nici unul din voi care să vrea sau să caute să audă sau să aștepte de la cei din jur lucruri bune despre ei, și să se mai și bucure pentru așa dragoste din jur venită, ci fiecare din voi să caute să vină spre el tot timpul din jur veghe și apăsare peste cele rele ale voastre, căci cele rele sunt cele ce trebuiesc vindecate, măi fiilor, că multe sunt peste oameni cele rele, și în toată

vremea sunt și se văd, de vreme ce ies spre arătare din fiecare în chip neașteptat de om, o, și numai așa, măi fiilor, veți fi cu adevărat văzuți de sus și de jos ca fii ai lui Dumnezeu, care știți după adevăr să vă lăsați îngrijită mântuirea și să v-o doriți cu lucrarea ei peste voi și să vă iubiți unii pe alții cu râvna cea împotriva răului din voi și din frații voștri, căci răul iese în afară mult de tot, față de cele bune care ar fi să le aveți în voi, și de care nu trebuie voi să vă ocupați și să vă bucurați, ci să vă umiliți în toată vremea pentru cele rele ale voastre, dar primiți-vă unii pe alții, măi fiilor, căci numai dacă aveți iubire unii pentru alții, numai așa vă veți iubi în toată vremea, căci pe Mine nu M-au iubit cei ce nu M-au primit. O, Mi-aș apropia de voi slava Mea cea nepropiată și M-aș lăsa descoperit de aproape, dar au căzut grămadă ucenicii Mei pe muntele Tabor când Mi-am făcut apropierea cea nevăzută de ei în toată clipa.

O, iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu, fiilor!

În ziua aceasta de mărturie am cu Mine în grădinița coborârii Mele din cer, am cu Mine cetele de sfinți cu care Mă port, și am pe trâmbița Mea Verginica, pe care o am de temelie a lucrării Mele de Nou Ierusalim pe pământ acum. Ea a avut lucrul ei în zilele ce au trecut aproape de această sărbătoare, că a întâmpinat ea pe martorul cel de pe pământ venit din satul ei natal și l-a adus înaintea Mea și l-a prezentat și a cerut loc pentru el și mila Mea a cerut, iar Eu, Domnul, am făcut socoteala și am dat-o ei, iar ea a lucrat. Acum o am aici, lângă Mine, și-Mi dă ea rugăciune de mulțumire și de cerere pentru ca să am grijă de poporul ei și de toată țara română și de toată ocrotirea ei de dușmanii cei dinăuntru, și se roagă ea Mie pentru credința în cuvântul Meu a neamului român și pentru împlinirea Mea peste el, fiilor, că e vreme de cumpănă acum pentru neamul român, că e spre sfârșit statul la cârmă al celui ce stă acum cârmaci peste ea și e frământare în cer pentru cârma cea bună pe mai departe peste acest neam.

Acum, pace din cer peste grădinița cuvântului Meu, căreia Eu mereu îi leg rana și îi usuc coaja de pe rană. Am veghetori din cer, am oștiri din cer peste ea, iar Eu le mângâi lor rana duhului.

O, pace ție, grădinița Mea de cuvânt! Vine slava cea de sus, vine văzut curând, curând, și va descoperi ea taina ta, taina Mea de peste tine. Amin.

Pace și înțelepciune de sus și duh de ascultare peste poporul cuvântului Meu, căruia Eu mereu îi hrănesc credința și viața și înțelepciunea, căci vai celor ce se pierd din staulul Meu!

O, poporul Meu, învață, mereu învață, învață lucrarea credinței, că multă lucrare are credința ca să nu piară ea din om. O, poporul Meu, rostește mereu cu gurița peste tine porunca vieții, ca să te păstrezi întru ea și întru lucrarea ei, și spune tu cu gurița zi și noapte lucrarea ei, pe care ți-am dat-o s-o împlinești: să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul tău, și pe aproapele tău ca pe tine însuși, iubind tu pe Domnul pentru tine și pentru aproapele tău, și vei fi tu mângâierea Mea și a toată firea, căci toți și toate aceasta așteaptă: învederarea fiilor lui Dumnezeu, descoperirea lor la vedere cu toată lucrarea iubirii de Dumnezeu, așa cum Eu, Domnul, am dat-o omului s-o aducă cu umilință în toată vremea, în toată clipa înaintea Mea, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2014